På disse sidene i Tidsskriftet – legelivet – finner du stoff om legers liv. Her er det presentasjon av arbeidssteder, nyhetssaker, nye doktorgrader, nye spesialister og minneord. Alt samlet på ett sted – så du kan følge enda bedre med.

Kristin Viste.
Foto: Einar Nilsen

Kristin Viste er ph.d. i cellulær biokjemi og jobber som overlege ved Hormonlaboratoriet, Haukeland universitetssykehus.

«Det er nesten koselig
å skrive at det er
mellombels stans
i en analyse»

Nynorsken og eg

Noen år i et «nynorskforetak» kan få selv en svoren bokmålstilhenger til å lære.

Språk er viktig for alle leger. Vi kommuniserer med pasienter, pårørende og kolleger. I min laboratoriehverdag skjer mye av kommunikasjonen med kolleger skriftlig. Vi skriver prosedyrer og sender skriftlige kommentarer på rekvirerte prøver. I tillegg produserer vi skriftlig masseinformasjon. Vi lager brukerhåndbøker og publiserer og sender ut skriv om viktige endringer i laboratoriet, som innføring av nye analyser, problemer med eksisterende analyser eller endringer i hvordan en prøve skal sendes til laboratoriet. I tillegg sender vi ut nyhetsavis med tips om bruk og tolking av prøvene våre. Det var her mine problemer begynte for meg som fersk lege i spesialisering. Jeg kunne bare bokmål og hadde fått jobb i et foretak med nynorsk som obligatorisk målform.

Den offisielle målformen i et helseforetak avhenger av hvor mange av kommunene som sogner til foretaket, som har vedtatt den ene eller andre målformen. Når selv Bergen er definert som en kommune med nøytral målform, sier det seg selv at et helseforetak midt på Vestlandet benytter nynorsk. Vi står fritt til å skrive analysekommentarer og journalnotater på den målform vi ønsker, men all masseinformasjon må formuleres på nynorsk. Som nevnt – vi vedlikeholder brukerhåndbøker og benytter «labinfo» og

nyhetsaviser relativt flittig ved Hormonlaboratoriet.

Med internasjonal linje på videregående fikk jeg min siste nynorskundervisning som 16-åring. Det å lære seg kun en form for skriftlig norsk og å lære den godt var medvirkende motivasjon for å velge denne linjen. Da jeg skulle skrive min første artikkel til laboratoriets nyhetsavis, hadde jeg knapt formulert meg på nynorsk på 16 år, og oppgaven var ikke en lystig en. Fordelen med å jobbe i et foretak på Vestlandet er imidlertid at det jobber vestlendinger der. Blant vestlendinger er det ofte mulig å finne en eller flere nynorskkyndige. Når sjokolade kan veksles inn i gjennomlesing og bruk av rødblyant, løser det meste seg.

Alt kan læres, også til en viss grad nynorsk for en som er fylt 30 år. Vi har hatt noen nøtter opp gjennom årene og hadde blant annet en del kreative omskrivninger før vi fant ut at vi kunne bruke *forseinka* for *for-sinket*. Det har gått så langt at det nesten er koselig å skrive at det er *mellombels* stans i en analyse. Ikke fordi det er særlig kjekt at vi har problemer med en av analysene våre, men fordi det klinger så mye finere enn om vi skulle skrevet det på bokmål.

Kristin Viste
kristin.viste@helse-bergen.no